

## Juldagens mässa 2024

Under julnatten förundrades vi över hur Guds enfödde Son föds till vår värld i fattigdom och utsatthet. Han läggs i en smutsig matho där djuren får sin föda. Han lämnar sin gudomliga härlighet för att bli en av oss, lik oss i allt utom i synd. Det är just synden som han vill befria oss och hela mänskligheten ifrån genom att bli människa. Underbart har han skapat oss och ännu underbarare vill han återställa sin bild i oss, som kollektbönen säger. Vi talar om det saliga utbytet: Gud vill ge oss del av sin gudomliga natur genom att bli människa. Det enda han ber oss om är att få ta på sig vår synd, vårt lidande och vår död för att befria oss från det som vi aldrig själva kan befria oss ifrån. Bättre byte kan man inte föreställa sig.

Under julnatten får vi falla ner i tillbedjan inför det Barn som är vår ende befriare och frälsare. För vårt förstånd förblir det en oförståelig gåta, men för vårt hjärta en oskattbar gåva. Det enda vi då kan göra är att överlämna både vårt förstånd och vårt hjärta, ja, allt vad vi är och har till detta Barn. Ett litet barn förväntar sig alltid kärlek och godhet av de människor som omger det. När Gud själv blir ett barn är det likadant. Jesusbarnet i krubban vädjar om vår kärlek och vill locka fram vår godhet och omtanke, inte bara för sin egen del utan för varje barn som för förmånen att födas till vår jord. Som bekant är det inte varje barn förunnat att se dagens ljus. Men Jesusbarnet vädjar till det bästa inom oss, så att vi öppnar vårt hjärta för alla barn, allra mest för de utsatta, de svältande, de misshandlade och de krigsdrabbade (som vi fått hjälpa genom vår adventsinsamling).

Idag på juldagen får vi rikta blicken och hjärtat uppåt, till Guds innersta mysterium och verklighet. Ovan tid och rum föds Sonen ur Faderns sköte i ett ständigt, evigt nu. ”I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud” (Joh 1:1). Vi som är så begränsade av tid och rum kan aldrig fatta Guds evighet och härlighet till fullo. När Gud stiger ner till vår jord vill han lätta på förlåten och ge oss en liten glimt av sitt innersta mysterium. Under sitt liv på jorden talar den människoblivne Sonen om sin Fader, som han vill uppenbara för oss, så att också vi kan bli Faderns älskade barn.

Vi är redan skapade till Guds avbild. Det innebär att det finns något i oss som alltid längtar tillbaka till Gud. Människan anar att hon är skapad för att bli oändligt älskad. Jesus bekräftar denna vaga aning genom att uppenbara sin himmelske Faderns kärlek för oss. Fadern har visat oss sin kärlek genom att utge sin enfödde Son för vår skull. Sonen i sin tur undervisar oss om Faderns godhet och barmhärtighet. Genom sin offerdöd på korset vill han övertyga oss om denna kärlek. När ingenting annat hjälper utger han sitt liv på korset, men ändå är det många som inte vill eller kan öppna sig för denna gränslösa kärlek. ”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen,

och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom” (Joh 1:9-11). Gång på gång ser vi denna tragedi runt omkring oss – och ibland också i vårt eget hjärta.

Idag får vi en inblick i Guds innersta mysterium, Treenigheten. I Gud själv finns en evig kärleksrelation mellan Fadern och Sonen i Andens enhet. Sonen, det eviga Ordet utgår ut Fadern, den eviga Tystnaden. När Sonen blir människa talar han om Fadern och försöker förklara det oförklarliga för oss. ”Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss” (Joh 1:18). I Sonen kommer också Fadern oss nära. Sonen vill leda oss in i den oupplösliga kärleksföreningen med Fadern. Vi får del i Sonens egen relation med Fadern. Vi får säga vad Sonen själv ständigt säger: *Abba, Fader*. Därför lär han oss att be Fader vår. Jesus vill dela sin Fader med oss. Han vill till varje pris - priset av sin egen död – befria oss från ondskans och själviskhetens makter, så att vi får leva i all evighet i Guds härlighet. Där skall vi få prisa och lova Gud, men redan här på jorden får vi ta ut denna himmelska lovsång i förväg. Det är just vad vi gör när vi firas mässans liturgi och jublar över att Gud har blivit människa i Jesus Kristus.

Evigheten har börjat verka bland oss när det eviga Ordet stiger ner i tid och rum. Himlen har berört jorden. När Gud stiger ner till oss och blir människa höjer han hela mänskligheten upp till sig. Vi blir inbjudna att redan nu bli medborgare i Guds rike genom trons och dopets gåva. Vi får leva djupt förbundna med Sonen och dela hans kärlek till Fadern. På så sätt får vi del av Guds oändliga kärlek och kan dela ut den till varje människa som vi möter. Han vill ge oss ett ousinligt förråd av gudomlig kärlek som vi får överösa vår nästa med.

Julens mysterium överväldigar oss. Gud blir människa för att människan skall bli gudomliggjord. Gud träder in i tid och rum, för att vi skall få del av evig härlighet. Gud delar vår mänskliga svaghet och utsatthet, för att vi skall få del av hans kraft. Gud vill ta på sig världens lidande för att vi skall få erfara hans eviga glädje. Det enda Gud begär av oss är att få höra ett enda litet ord från oss, trons, hoppets och kärlekens ja-ord, för att kunna överösa oss med sina gåvor. ”Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd” (Joh 1:16). Vi får inte låta honom vänta förgäves på vårt ja-ord. Allt hänger på detta lilla ord. Det är faktiskt detta ord som vi ständigt upprepar när vi säger Amen. Vi bejakar Gud och allt vad han är och gör. Jesus är själv detta Amen till Fadern och genom vår förening med honom får vi dela denna trons, hoppets och kärlekens bejakelse. Vi är och förblir oupplösligt förenade med Jesus Kristus. Varje jul på nytt kan vi förnya vår överlåtelse åt Fadern genom att ta emot hans Son av hela vårt hjärta. ”Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja... utan av Gud” (Joh 1:12-13).